

ՔՐԵԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

ԴԱՏԱԿԱՆ ՔՆՆՈՒԹՅԱՆ ԱՐԱԳԱՑՎԱԾ ԿԱՐԳԸ ՊԱՐՁԵՑՎԱԾ ԴԱՏԱՎԱՐԱԿԱՆ ՁԵՎԵՐԻ ՀԱՄԱԿԱՐԳՈՒՄ

Գևորգ ԲԱՂՂԱՍԱՐՅԱՆ

ՀՀ Վերաքննիչ քրեական դատարանի նախագահի խորհրդական, ԵՊՀ քրեական դատավարության և կրիմինալիստիկայի ամբիոնի հայցորդ

Քրեադատավարական ձևի տարբերակման ուղղություններից մեկը դրա պարզեցումն է: Ընդ որում՝ վերջինս կարելի է համարել քրեադատավարական ձևի տարբերակման հիմնական ուղղություն, եթե հաշվի առնենք պարզեցված քրեադատավարական ձևերի ներմուծման այն միտումը, որն առկա է գրեթե բոլոր այն պետություններում, որտեղ իրականացվում են դատաիրավական բնագավառի բարեփոխումներ: Դատավարական ձևի պարզեցումը դրսևորվում է նաև դատական քննության փուլում:

Բազմաթիվ պետությունների քրեական դատավարության օրենսգրքերի ուսումնասիրությունը թույլ է տալիս առանձնացնել դատական քննության փուլում պարզեցված դատավարական ձևերի հետևյալ հիմնական տեսակները.

1. *Գործարք,*
2. *Արագացված կամ պարզեցված դատավարություն:*

Գոյություն ունի գործարքի երկու տարատեսակ: Դրանցից առաջինը մեղքի ընդունման գործարքն (plea bargain) է, որի էությունը այն է, որ մեղադրյալը անձամբ կամ պաշտպանի միջոցով, դատարանի մասնակցությամբ կամ առանց դրա գործարք է կնքում մեղադրողի հետ, որով երկու կողմերը զնուն են փոխադարձ զիջումների: Գործարքի առարկան և պայմանները

տարբեր երկրներում տարբեր կարող են լինել: Մասնավորապես, մեղադրյալի կողմից իր մեղքն ընդունելու փոխարեն կողմերը կարող են համաձայնության գալ արարքի որակման, նշանակվող պատժի չափի վերաբերյալ: Այսինքն՝ մեղադրյալի կողմից իր մեղքն ընդունելու դիմաց մեղադրողը կարող է նաև հրաժարվել ափելի ծանր մեղադրանքից: Տարբեր երկրներում տարբեր կարող է լինել նաև մեղադրանքի հիմնավորվածության կամ մեղադրյալի կողմից իր մեղքն ընդունելու ճշմարտացիության կանխավարկածի նկատմամբ վերաբերմունքը: Այլ կերպ ասած՝ մի դեպքում մեղադրյալի կողմից իր մեղքը ձևականորեն ընդունելը կարող է լինել բավարար, իսկ մեկ այլ դեպքում՝ ոչ: Մեղքի ընդունման գործարքի դասական դրսևորումներ են ամերիկյան պլիբարգեմը, Էստոնիայի քրեական դատավարության օրենսգրքով սահմանված համաձայնեցման վարույթը:

Գործարքի մյուս տեսակը՝ սելերանտը (լատ. Celerantes՝ արագ, արագընթաց բառից), իրենից ներկայացնում է դարձյալ կողմերի համաձայնություն, սակայն ոչ թե մեղքն ընդունելու և դրա դիմաց զիջումների, այլ դատարանում պարզեցված ընթացակարգ կիրառելու վերաբերյալ: Իհարկե, այս ընթացակարգի կիրառումը ևս կապված է մեղադրյալի կողմից իր մեղքն ընդունելու հետ, և որպես հետևանք դրա արդյունքում ևս նախատեսվում են որոշակի զիջումներ, բայց դրանք գոյություն ունեն որպես սելերանտի կիրառման օրենքով սահմանված պայման և հետևանք: Կողմերի միջև նախապես կնքված գործարքը վերաբերում է միայն օրենքով սահմանված ընթացակարգը կիրառելուն: Սելերանտային գործարքը, կարծես թե, ամերիկյան

պլիբարգենի ներմուծման ժամանակ մայրցամաքային Եվրոպայի պետությունների զգուշավորության արդյունք է: Սելերանտի դրսևորումներ են իտալական «պատտաշանենտոն», իսպանական «կոնֆորմիդադը», պորտուգալական «սունմարիսիմոն»:

Արագացված կամ պարզեցված դատավարությունը ներառում է բոլոր այն վարույթները, որոնցում քրեադատավարական ձևի պարզեցումը չի իրականացվում գործարքի հաշվին: Այսինքն՝ այդ կարգը կիրառելու վերաբերյալ կողմերի միջև որևէ նախնական պայմանավորվածություն ձեռք չի բերվում, և իր մեղքն ընդունելու փոխարեն մեղադրյալը չի ստանում որևէ լրացուցիչ զիջում:

Այս կարգի ամենադասական օրինակը Բելուռուսի քրեական դատավարության օրենսգրքով սահմանված արագացված դատավարությունն է:

ՀՀ քրեական դատավարությունում դատական քննության փուլում դատավարական ձևի տարբերակման միակ դրսևորումը դատական քննության արագացված կարգն է: Դրա էությունը դրսևորվում է նրանում, որ ամբաստանյալն արտահայտում է իր համաձայնությունն առաջադրված մեղադրանքի հետ (առաջադրված մեղադրանքում իրեն մեղավոր է ճանաչում), այսինքն՝ չի վիճարկում նախաքննության ընթացքում ձեռք բերված ապացույցների վերաբերելիությունը, թույլատրելիությունը և արժանահավատությունը, որի հիման վրա էլ դատարանը հաստատված է համարում այդ ապացույցներով հիմնավորվող փաստական հանգամանքները: Դատարանը պարզում է միայն արագացված կարգ կիրառելու՝ օրենքով սահմանված հիմքի և պայմանների առկայությունը, և դրանց բավարարության դեպքում կայացնում է արագացված կարգ կիրառելու նախն որոշում: Արագացված կարգով գործի քննության ժամանակ դատարանն ապացույցների ընդհանուր կարգով սահմանված հետազոտություն չի իրականացնում և արդյունքում կայացնում է մեղադրական դատավճիռ, ո-

րով նշանակված պատիժը չի կարող գերազանցել քրեական օրենքով մեղսագրվող հանցագործության համար նախատեսված առավել խիստ պատժի երկու երրորդը, իսկ եթե առավել խիստ պատժի երկու երրորդը փոքր է տվյալ հանցագործության համար նախատեսված առավել մեղմ պատժից, ապա առավել մեղմ պատիժը: Արագացված կարգի կիրառման արդյունքում ամբաստանյալն ազատվում է նաև դատական ծախսերից, բացառությամբ հանցագործությամբ տուժողին պատճառված վնասի գումարից:

Դատական քննության արագացված կարգի՝ ՀՀ քրեական դատավարություն ներմուծվելուց հետո բուռն քննարկումներ սկսվեցին դրա բնույթի, պարզեցված վարույթների վերը նշված տեսակներին դրա պատկանելիության վերաբերյալ: Նույնը տեղի էր ունեցել նաև, երբ ՌԴ քրեական դատավարության օրենսգրքում նախատեսվեց «դատական քննության հատուկ կարգի»՝ ինստիտուտը: Այս երկու ինստիտուտներն իրենց էությամբ ամբողջությամբ համընկնում են:

Նշենք, որ մինչ այժմ միասնական մոտեցում չկա այդ ինստիտուտների էության, պարզեցված դատավարական ձևերի համակարգում դրանց տեղի վերաբերյալ: Ընդ որում՝ անհամաձայնությունները հիմնականում կապված են դատական քննության արագացված կարգի՝ գործարքի տարատեսակ հանդիսանալու հարցի հետ:

Այսպես, առաջին մոտեցման կողմնակիցներից Ն. Դուբովիկը կարծիք է հայտնում, որ դատական քննության արագացված կարգը մեղքի ընդունման գործարք է՝ նշելով, որ նույնն են դրանց նպատակները, երկուսի դեպքում էլ մեղավորության վերաբերյալ ապացույցներ չեն հետազոտվում, ինչպես գործարքը չհաստատվելու, այնպես էլ արագացված կարգի կիրառման պայմանների բացակայության դեպքում գործը քննվում է ընդհանուր կարգով, երկուսի արդյունքն էլ դատավճիռն է, որը երկու դեպքում էլ չի կարող բողոքարկվել դա-

ՔՐԵԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

տարանի հետևությունների և փաստական հանգամանքների անհամապատասխանության հիմքով:

Յեղիմակը, մեր կարծիքով, ընդգծում է այս երկու ինստիտուտների սոսկ արտաքին ընդհանրությունները, որոնք բխում են դատավարական ձևի պարզեցման տրամաբանությունից: Նրա կողմից մատնանշվող ընդհանրությունները վերաբերում են այդ ինստիտուտների այն հատկանիշներին, որոնք չեն բնորոշում հենց դրանց յուրահատկությունը, այլ վերագրելի են քրեադատավարական ձևի պարզեցման ցանկացած դրսևորման:

Ա. Ս. Ալեքսանդրովն իր գիտական հոդվածում փորձում է ցույց տալ քննարկվող ինստիտուտների նույնությունը գենետիկական հատկանիշների մակարդակում³:

Ա. Վ. Սմիրնովը և Կ. Բ. Կալինովսկին դատական քննության արագացված կարգը համարում են պարզեցված ընթացակարգ կիրառելու վերաբերյալ գործարքի դրսևորում⁴:

ՀՀ Սահմանադրական դատարանը դիրքորոշում է արտահայտել, որ դատական քննության արագացված կարգի ինստիտուտի «առանցքում «գործարքն» է քրեական դատավարության երկու կողմերի՝ մեղադրանքի և պաշտպանության կողմերի միջև, որի շրջանակներում մեղադրյալը համաձայնում է առաջադրված մեղադրանքին, ինչի դիմաց նրա համար երաշխավորվում է պատժի այնպիսի չափ, որը չի կարող գերազանցել կատարված հանցագործության համար նախատեսված առավել խիստ պատժի երկու երրորդը, իսկ եթե առավել խիստ պատժի երկու երրորդը փոքր է տվյալ հանցագործության համար նախատեսված առավել մեղմ պատժից՝ ապա առավել մեղմ պատժը»⁵:

Նշենք նաև, որ դատական քննության արագացված կարգի՝ որպես գործարքի տարատեսակի ընկալումը պայմանավոր-

ում է մի շարք դատավարագետների ժխտողական վերաբերմունքը այդ ինստիտուտի վերաբերյալ:

Այսպես Վ. Մախովը և Ս. Պեչկովը, քննարկելով մեղքի ընդունման գործարքը ՌԴ քրեական դատավարություն ներմուծելու հնարավորությունը, այն համարում էին ժամանակավրեպ՝ դա կապելով հիմնականում կադրերի՝ դրան պատրաստ չլինելու հետ⁶:

Ի. Լ. Պետրուխինը ևս քննարկման առարկա է դարձնում մեղքի ընդունման գործարքը և կարծիք հայտնում, որ այն չի համապատասխանում ռուսական իրավամտածողությանը⁷:

Նշված մոտեցումն արդարացի է համարում Ա. Ռ. Բելկինը, ով, արագացված կարգի առանձին իրավակարգավորումները համադրելով քրեական դատավարության հիմնարար դրույթների հետ, հանգում է այն հետևության, որ «ժողովրդավարականացման» և «իրական մրցակցության» դրոշի ներքո դատական գործարքների կասկածելի պրակտիկայի ներմուծումը քրեական դատավարություն իրականում ոչ այլ ինչ է, եթե ոչ տխրահռչակ «դատավարական գերպարզեցում»⁸:

Մակառակ մոտեցման կողմնակիցներից Դ. Պ. Վելիկինն նշում է, որ արագացված կարգը չի հանդիսանում մեղքի ընդունման գործարքի անալոգ, նույնիսկ եթե հաշվի առնենք, որ գոյություն ունեն «գործարքի» մի քանի տեսակներ⁹:

Ս. Ա. Ռոզովայան, անդրադառնալով արագացված կարգի և մեղքի ընդունման գործարքի հարաբերակցությանը, նշում է, որ այդ երկու ինստիտուտներն ունեն տարբեր իրավական բնույթ՝ շեշտը դնելով հիմնականում արագացված կարգի կիրառման դեպքում որպես այդպիսին «գործարքի» բացակայության վրա: Յեղիմակը նշում է նաև, որ ընդունելի չէ արագացված կարգն իմաստավորելու համար «գործարք» եզրույթի գործածությունը՝ հաշվի առնելով դրա բացասական ընկալումը քրեական դատավարությունում¹⁰:

Ե. Վ. Օսիպովան և Վ. Վ. Կոնինը նշում են, որ ռուսական քրեական դատավարությունում դժվար է օգտագործել «մեղքի ընդունման գործարք» եզրույթը¹¹:

Ս. Ա. Կասատկինան գտնում է, որ արագացված կարգը մեղքի ընդունման գործարք կարելի է անվանել խիստ պայմանականորեն, այնքանով, որքանով, որ մեղադրյալը, իր մեղքն ընդունելով, գիտակցում է, որ դրա փոխարեն արժանանալու է մեղմ պատժի: Դրանով, ըստ այս հեղինակի, նշված երկու ինստիտուտների ընդհանրություններն սպառվում են: Նա գտնում է, որ արագացված կարգի կիրառման դեպքում մեղադրանքի առարկայի և սահմանների վերաբերյալ մեղադրանքի և պաշտպանության կողմերի միջև «առևտուր» տեղի չի ունենում¹²:

Լ. Վ. Գոլովկոն մեղքի ընդունման գործարքն առանձնացնում է դատական քննության արագացված կարգից՝ նշելով, որ վերջինը ձևավորվել է դատավարական տարբերակման մայրցամաքային սկզբունքով¹³:

Կարծում ենք՝ դատական քննության արագացված կարգի բնույթը և էությունը հասկանալու, պարզեցված դատավարական ձևերի համակարգում դրա տեղը հստակեցնելու համար պետք է մի կողմ թողնել դրա և նմանատիպ այլ ինստիտուտների արտաքին և պատահական նմանությունները և տարբերությունները, պարզել դրանց ներքին էությունը: Այսպես, մեղքի ընդունման գործարքի ամերիկյան տարբերակը՝ պլիբարգենը, բնորոշվում է նրանով, որ դրա շրջանակներում դատավարության երկու կողմերի միջև տեղի են ունենում ակնհայտ սակարկություններ մեղադրանքի շուրջ: Վերջիններս, կշռադատելով մրցակցային դատավարությունում իրենց հաղթանակի հնարավորությունը, գնում են որոշակի զիջումների մյուս կողմի զիջումների դիմաց: Այսպես, դասական օրինակ. պաշտպանության կողմը համոզված չէ արդարացման, իսկ մեղադրողը՝ ներկայացված մեղադրանքի ամբողջ ծա-

վալով մեղադրական դատավճիռ կայացնելու հնարավորության մեջ: Այս դեպքում կողմերը գալիս են համաձայնության, և մեղադրողը հրաժարվում է մեղադրանքի որոշ մասերից՝ մնացած մասերով մեղադրյալի կողմից իրեն մեղավոր ճանաչելու դիմաց: Այսինքն՝ կողմերը գալիս են համաձայնության, գործարք են կնքում, որով որոշվում է դատարան ներկայացվող մեղադրանքի բնույթը, ծավալը, ինչպես նաև նշանակվելիք պատիժը:

Ավելին, պլիբարգենի դեպքում գործարքը կարող է կնքվել նաև այն դեպքում, երբ մեղադրյալն իրեն մեղավոր չի ճանաչում, բայց նաև չի վիճարկում մեղադրանքը (*nolo contendere*)¹⁴:

«Յուսիսային Կարոլինան ընդդեմ Էլֆորդի» գործով ԱՄՆ Գերագույն դատարանն ընդունել է այս մոտեցումը՝ որպես պայման նշելով, որ դատարանն այս դեպքերում պետք է համոզվի մեղադրյալի մեղքը հաստատող ապացույցների բավարարության մեջ (*“North Carolina v. Alford”*(400 U.S. 25(1970))):

Դժվար չէ նկատել, որ պլիբարգենը բնութագրվում է դիսպոզիտիվության այնպիսի բարձր աստիճանով, որը բնութագրական չէ դատական քննության արագացված կարգին:

Գործարքի սելեբանտային տարբերակի դեպքում կողմերի միջև դարձյալ կնքվում է գործարք, բայց պարզեցված ընթացակարգ կիրառելու մասին:

Այստեղ ևս չի պահանջվում, որ մեղադրյալն ընդունի իր մեղքը հանցագործության կատարման մեջ, այլ բավարար է միայն գործով վարույթի ընթացակարգը փոխելու վերաբերյալ նրա համաձայնությունը կամ նրա առարկության բացակայությունը¹⁵:

Դատական քննության արագացված կարգը, մեր կարծիքով, չի նույնանում գործարքի տեսակներից և ոչ մեկի հետ: Դրանք խիստ տարբեր են դիսպոզիտիվության սկզբունքի դրսևորման աստիճանի տեսանկյունից:

Դատական քննության արագացված

ՔՐԵԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ

Կարգ կիրառելու համար կարևոր պայման է մեղադրյալի կողմից իր մեղքն ընդունելը: Բայց արագացված կարգի դեպքում պարզեցված ընթացակարգի կիրառումը, ի տարբերություն սելերանտի, նախապես համաձայնեցված չէ մեղադրողի հետ: Արագացված կարգ կիրառելու վերաբերյալ միջնորդությունը մեղադրյալը ներկայացնում է դատարանին՝ անկախ դրա վերաբերյալ մեղադրողի դիրքորոշումից: Դատախազն էլ կարող է առարկել արագացված կարգ կիրառելու դեմ: Արագացված կարգի և մեղքի ընդունման գործարքի միակ էական ընդհանրությունը մեղադրյալի նկատմամբ զիջումներն են: Այսինքն՝ արագացված կարգի դեպքում գործարքի միակ տարրը զիջումն է զիջման փոխարեն, այն է՝ մեղադրյալը, իր միջնորդությամբ պետությանն ազատելով տարբեր ռեսուրսների լրացուցիչ վատնումներից, դրա դիմաց ստանում է մեղմ պատիժ և ազատվում է դատական ծախսերից: Բայց ի տարբերություն մեղքի ընդունման գործարքի՝ արագացված կարգի կիրառման դեպքում փոխադարձ զիջումները ևս կողմերի միջև չեն համաձայնեցվում: Դրանք նախատեսված են քրեական դատավարության օրենսգրքով և կախված չեն որևէ մեկի հայեցողությունից: Հարկ ենք համարում հատուկ նշել, որ արագացված կարգի պարագայում մեղադրողը չի կարող թեթևացնել մեղադրանքը՝ ի տարբերություն մեղքի ընդունման գործարքի:

Դատական քննության արագացված կարգը չի պատկանում նաև պարզեցված վարույթների մյուս տեսակային խմբին: Այն չի հանդիսանում «մաքուր» արագացված կարգ, քանի որ պարունակում է գործարքի տարրեր: Իսկ մաքուր արագացված կարգի դեպքում դատավարական պարզեցումը տեղի է ունենում առանց մեղադրյալի նկատմամբ զիջումների:

Ինչ վերաբերում է արագացված կարգի

և վերը ներկայացված ինստիտուտների նմանություններին, ապա կարծում ենք, որ դրանք վերաբերում են դրանց արտաքին ու ձևական հատկանիշներին, և միանշանակ կարելի է նշել այդ բնույթի մի շարք տարբերություններ, որոնք առկա են դարձյալ այդ ինստիտուտների միջև:

Այս հարցի կապակցությամբ Վ. Ս. Ժիգուլիչը նշում է, որ մեղքի ընդունումն ընկած է աշխարհի տարբեր երկրներում ընդունված պարզեցված ընթացակարգերի կիրառման հիմքում: Բայց այդ հիմքի բովանդակության պարզաբանումը կոնկրետ ազգային տեսակի պարագայում ունի առանձնահատկություններ: Հեղինակը կարծիք է հայտնում, որ ազգային իրավական համակարգերի մերձեցման նպատակով անհրաժեշտ է կատարելագործել պարզեցված վարույթները՝ ելնելով միջազգային չափանիշներից, արտասահմանյան պետությունների փորձից և յուրաքանչյուր պետության համապատասխան ավանդույթներից¹⁶:

Այսպիսով, կարծում ենք՝ պետք է միանշանակ համաձայնել գրականության մեջ արտահայտված այն կարծիքին, որ դատական քննության արագացված կարգը «մեղքի ընդունման գործարքի» և «արագացված դատավարության» յուրահատուկ «հիբրիդ է»¹⁷: Արագացված կարգը բնութագրվում է ինչպես գործարքին, այնպես էլ արագացված դատավարությանը բնորոշ հատկանիշներով, ինչը թույլ չի տալիս այն համարել կամ առաջինի, կամ երկրորդի դրսևորում:

Նշենք նաև, որ թեև կարելի էր ենթադրել, որ արագացված կարգի ինստիտուտի զարգացումը կընթանա դիսպոզիտիվության սկզբունքի ընդլայնման ճանապարհով, և այն կսկսի ավելի շատ հարել «գործարքի» որևէ տեսակին, բայց, հակառակ դրան, ՀՀ քրեական դատավարության նոր օրենսգրքի հայեցակարգը հստակ սահմանեց, որ համաձայնեցման վարույթ¹⁸ կիրառելու վերաբերյալ միջնորդություն կարող է ներկայացվել միայն նախնական դատա-

կան լսումների ժամանակ (կետ 5.11): Արագացված կարգի կիրառման հարցը միայն դատարանում բարձրացնելու վերաբերյալ պահանջն ըստ էության նպատակ է հետապնդում բացառել մեղադրողի և մեղադրյալի միջև այդ կարգի կիրառման վերաբերյալ նախնական պայմանավորվա-

ծությունը՝ բացառելով նաև նրանց միջև գործարքն ու սակարկությունները:

Հետևաբար, դատական քննության արագացված կարգը դեռևս կպահպանի իր հարաբերական ինքնուրույնությունը պարզեցված դատավարական ձևերի համակարգում:

¹ Միասնական տերմինաբանություն ասպահովելու համար նաև «հատուկ կարգի» վերաբերյալ ռուսական գրականությունից կատարված մեջբերումներում կօգտագործենք «արագացված կարգ» եզրույթը:

² Дубовик Н. “Сделка о признании вины” и “особый порядок”: сравнительный анализ // Российская юстиция. 2004г., N 4:

³ Александров А. С. Основание и условия для особого порядка принятия судебного решения при согласии обвиняемого с предъявленным обвинением. Государство и право, N 12, 2003г., էջ 45:

⁴ Смирнов А.В., Калиновский К.Б. Уголовный процесс: Учебник. Под общ. ред. А.В. Смирнова.-4-е изд., перераб. и доп.- М.: КНОРУС, 2008г., էջ 551:

⁵ Տես՝ ՀՀ Սահմանադրական դատարանի ՍԴՈ 931 որոշումը ՀՀ Սյունիքի մարզի ընդհանուր իրավասության դատարանի դիմումի հիման վրա՝ ՀՀ քրեական դատավարության օրենսգրքի 375.1-րդ հոդվածի 1-ին մասի՝ Հայաստանի Հանրապետության Սահմանադրությանը համապատասխանության հարցը որոշելու վերաբերյալ գործով. 28 ղեկտեմբերի 2010թ, կետ 8:

⁶ Махов В. Пешков М. Сделка о признании вины. Российская юстиция.,7/1998г., էջ 17:

⁷ Петрухин И. Л. Сделки о признании вины чужды российскому менталитету. //Российская юстиция, N 5/2001г. էջ 37-38:

⁸ Белкин А. Р. Особый порядок судебного разбирательства нуждается в коррективах. Публичное и частное право, N 2/2010 г. էջ 91-205.

⁹ Великий Д.П. Особый порядок судебного разбирательства: теория и практика. “Журнал российского права”, N 6, июнь 2005г. էջ 75-76:

¹⁰ Роговая С. А. Особый порядок вынесения

приговора при согласии обвиняемого с предъявленным обвинением-“Сделка о признании вины”? Материалы международной научно-практической конференции. Киев, 2006г. www.iuaj.net

¹¹ Осипова Е. В., Конин В.В. Особый порядок судебного разбирательства- “сделка” о признании вины? // Новое уголовно-процессуальное законодательство РФ: проблемы теории и практики. под. ред. Т.С. Волчецкой, Калининград, 2003г. էջ 103

¹² Касаткина С. А. Признание обвиняемого. “Перспект” 2010г. էջ 56:

¹³ Головки Л.В. Альтернативы уголовному преследованию как форма процессуальной дифференциации: Современные тенденции развития:Актуальные проблемы организации и деятельности. Автореф. дисс. ... докт. Юрид. наук.-М.: 2003г. էջ 18:

¹⁴ LaFave, W. R. criminal procedure/ W.R. Lafave, J.H. Israel. 2nd edition.-St. Paul: West publ. co, 1992.- էջ 932:

¹⁵ Thaman, S. Plea-bargaining, negotiating confessions and consensual resolution of criminal cases/ S. Thaman// -2007.- vol.11.3.-27.- http://ejcl.org/113/article113-4.pdf. :

¹⁶ Жигулич В. С. Признание вины- основание для сокращения судебного разбирательства (опыт Белорусии и зарубежных государств).www.iuaj.net/book/export/html/420.

¹⁷ Հ. Դուկասյան, Դ. Մելքոնյան, Տարբերակված դատավարական ձևը և դրա առանձնահատկությունները, Պետություն և իրավունք, թիվ 1(35) 2007թ., էջ 36:

¹⁸ ՀՀ քրեական դատավարության նոր օրենսգրքի հայեցակարգում դատական քննության արագացված կարգը վերանվանվել է «Համաձայնեցման վարույթ»:

ՔՐԵԱԿԱՆ ԴԱՏԱՎԱՐՈՒԹՅՈՒՆ**SPEEDY TRIAL IN THE SYSTEM OF SIMPLIFIED
PROCEDURE FORMS****Gevorg BAGHDASARYAN**

*ADVISER OF THE CHAIRMAN OF THE
CRIMINAL APPELLATE COURT OF THE RA,
POST-GRADUATE STUDENT OF THE
DEPARTMENT OF THE CRIMINAL PROCESS
AND CRIMINALISTIC OF YSU*

The article is devoted to one of the actual problems of the theory of the criminal process—the relation of accelerated order of the trial and other simplified procedure forms.

The author analyzes and compares the

opposite opinions to the problem, which appear in the legal literature, then presents his own point of view.

As a result, relevant research, the author concludes that the accelerated that the accelerated order of the trial does not completely consist with the main sorts of simplified procedure forms.

Key words: criminal-procedural form, accelerated order of the trial, simplified procedure form, plea bargain, the accelerated procedure.
